

פסוק-פסוק פוך יג' למןצ'ת מזמור לדוז: [ה] עד אנה יי תשכתי נצח עד אנה מסתיר את פניך מפנוי. [ה] עד אנה אשית עצות בונפשי יגון בלבי יומס עד אנה ירום איבי עלי. [ה] הביטה ענוני יי אלה-ה האירה עני פו אישן הפטות. [ה] פו יאמר איבי יכלתו צרי יגלו כי אממות. [ה] ואני בחסוך בטחתי יגאל לב כי בישועתך אשירה לי כי גמל עלי:

פסוק-פסוק פרק-קכא {א} שיר למעלות אשא עני אל החרים מאיין יבא עורי: {ב} עורי מעס יי עשה שמיס וארץ: {ג} אל יתו למוט רגלה אל ינום שמרן: {ה} הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: וה יי שמרן יי כל על יד ימינו: {ו} יומם השמש לא יכפה ורוח בלילה: {ז} יי ישמר מפל רע ישמר את נפשך: {ח} יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עזלם:

פרק פג' שיר מזמור לאסף: [ה] אלה-ים אל זמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: [ה] כי הנה אויביך יהמיוון ומושנאייך נשאו ראש: [ה] על ענן יערכו סוד ויתיעטו על צפוני: [ה] אמרו לנו ונכחיזם מגנו ולא ייבר שם ישראל עווד: [ה] כי נועצו לב ייחזו עלך ברית ברותה: [ה] אלה-אים ישמעאלים מואב והגרים: [ה] גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: [ה] גם אשור נלווה עמים היו זרוע לבני לוט סלה: [ה] עשה להם קמדין כסיסרא כיבון בנחל קישון: [יא] נשמדו בעין ذאר והוא דמן לאזמה: [ה] שיתמו נזיבמו כערוב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיגמו: [ה] אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלה-ים: [ה] אלה-י שיתמו כגלל קחש לפני רוח: [ט] כאשר תבער יער וכלהבה תלחת הרים: [ט] גו מרפסם בסערוב ובסופתך תבהלים: [ט] מלא פניהם קלון ויבקשו שמן יי: [ט] יבשו ויבהלו עד ייחפו ויאבדו: [ט] וידעו כי אתה שמן יי לבך עליון על כל הארץ:

פרק עט' מזמור לאסף אלה-ים באו גוים בנחלות טמאו את היל קדש שמו את ירושלים לעיים: [ה] נתנו את נבלת עבדייך מאכל לעוז השמים בשור חסידין לחיתו ארץ: [ה] שפכו זם בפם סכבות ירושלים ואני קורבר: [ה] היינו חרפה לשכניינו לעוג וקלס לסביבותינו: [ה] עד מה יי תאנך לנצח תבער כמו אש קינאתך: [ה] שפר חמתך אל הגוים אשר לא יזען ועל ממלכות אשר בשמי לא קראו: [ה] כי אכל את יעקב ואת נoho השמו: [ה] אל תזכיר לנו עוזת ראשיניכם מהר יקדיםנו רחמין כי זלונו מאי: [ט] עירנו אלה-י ישענו על זבר כבוץ שמן והצילנו וכפר על חטאינו למן שמן: [ט] למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע (בגיים) בגוים לעיניינו וקמתם דם עבדייך השפונו: [יא] תבוא לפניך אנית אסיר כנצל זרועה יותר בני תמותה: [ט] והשב לשכניינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפונ אידי: [ט] ואנחנו עפיך ולאו מרעיתך נזחה לך לעוזם לזר וזר נספר תhalbתך:

פרק פ' למןצ'ת אל שניים עדות לאסף מזמור: [ה] רעה ישראל האיזינה נהג בלאו יוסף ישב הכרובים הופעה: [ה] לפני אפרים ובנימנו ומנשה עורה את גבורתך ולכה לישעtha לנו: [ה] אלה-ים השיבנו והאר פניך ווועשעה: [ה] יי אלה-ים צבאות עד מתי עשות בתפלת עפן: [ה] האכלתם לחם דמעה ותשקמו גשם מצריכים תשיע תGRESS גוים ותפעה: [ט] פנית לפניהם ותריש שרשיה ותמלא הארץ: [יא] כסו הרים אלה וענפיהם ארזי אל: [ה] תשלה קצינה עד ים ואל נהר יוקוטיה: [ט] למה פרצת גדריה ואוריה כל עברי דריה: [ט] יכרסינה חיזיר מיער ויזי שדי ירעינה: [ט] אלה-ים צבאות שוב נא הבט מישmis וראה ופקד גפונ זאת: [ט] ובה אשר נטעה ימינו ועל גו אמצתה לה: [ט] שרפה באש בסוכה מגערת פנין יאבדו: [ט] מה יגן על איש ימינו על גו אדם אמצת לה: [ט] ולא נסוג ממן תחינו ובשמן נקרוא: [ה] יי אלה-ים צבאות השיבנו האר פניך ווועשעה:

מצת הרחמים עליינו התגלה. ולפנֵי קוגן תחניתנו הפלוי. ובצד עמן רחמים שאלי. כי כל לבך דעך וכל ראש לך ליה!

יהי רצון מלפני שומע קול בכירות. שפטים זמאותינו בזאת להיות. ותאילנו מכך גורות אכזריות. כי לנו לבד עינינו תלויות.

שמע קולנו י אלה ינו חוס ורחס עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלהנו: השיבו י אליך ונשובה חיש ימינו בקדם: אמרינו האזינה י בינה הניגנו יהו לרצון אמרינו פיו והנו לפניך י צורנו וגואלנו: אל תשליךנו מלפני רוחך קדשך אל תכח ממנו: אל תשליךנו לעת זקנה כבלות תחנו אל תעזבנו:

אננו מלכנו החירנו בתשובה שלמה לפניך:
 אננו מלכנו שלח ופואה שלמה לחולי עמו:
 אננו מלכנו קרע רוע גור דינו:
 אננו מלכנו בטול מעילנו כל גורות קשות:
 אננו מלכנו בטול מחשבות שנאיינו:
 אננו מלכנו הפר עצת אויבינו:
 אננו מלכנו כלה כל צר ומישטן מעילנו:
 אננו מלכנו האמח לנו ישועה בקרוב:
 אננו מלכנו הגס קנו ישראל עמו:
 אננו מלכנו הגס קנו מושיח:

(פעם אחד) שמע ישראל י אלה ינו י אח'ז:
 (נו פעמים כלחש) ברוך שם כבוד מלכותו לעוזם ועד:
 (ז פעמים) י הוא האלה ים:
 י מלך י מלך י מלך לעוזם ועד:

אתינו כל בית ישראל. הנותנים ברכה ובשכחה. העומדים בין בים וגן ביחסה. המקומות ירחים עלייהם וווצאים מארה לרוחה. ומפארה לאורה. ומשעבאד לנאה. השטא בעגלא ובזמן קרב. ונאמר אמן: